

Seminář č. V. – Jednoduché a složité případy v právní praxi

Zadání příkladů:

- I. Přečtěte si úryvek z knihy Z. Kühna „Aplikace práva ve složitých případech. K úloze právních principů v judikatuře. Praha: Karolinum, 2002, s. 45, kde autor uvádí klasické pojmové znaky složitého případu v pojetí našeho právního myšlení:**

„...ustanovení právních předpisů, která připouštějí různý výklad, ustanovení právních předpisů, z nichž nevyplývá žádný jednoznačný výklad za použití standardních interpretačních pravidel, popřípadě další případy, v nichž právní předpis dává soudci jistou míru uvážení, případy rozporu aplikované právní normy v jejím apriorním významu s jinou právní normou, eventuálně případy napětí mezi funkcionálním smyslem práva a doslovným významem textu (či dokonce případy napětí mezi funkcionálním smyslem práva a jakýmkoliv možným výkladem textu právního předpisu, k němuž může interpret dojít na základě standardních interpretačních argumentů).“¹

Co je podle Vašeho názoru zdrojem složitosti právního případu?

- II. Přečtěte si článek Lukáše Smutného o problematice promlčení bezdůvodného obohacení v obchodněprávních vztazích. Přemýšlejte v tomto kontextu o následujících problémech:**

- 1) Označili byste problematiku promlčení nároku z bezdůvodného obohacení v obchodních závazkových vztazích za složité právní případy? Pokud ano, jaké argumenty Vás k tomu přivedly.
- 2) O jaký typ složitého případu se jednalo v analyzovaném rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 15. 5. 2008, sp. zn. 32 Cdo 3800/2007 (uložený ve složce Učební materiály)?
- 3) Jaký je Váš názor na tento problém? Která teorie je Vám bližší a z jakých důvodů?

- III. Otázky k judikátu č. II. (Pl.ÚS 36/01 ze dne 25.06.2002, odměna správce konkursní podstaty)**

- 1) Definujte dva stěžejní právní problémy případu.
- 2) Vyhledejte v odůvodnění argumenty per analogiam. Byly podle Vašeho názoru naplněny podmínky pro jejich užití (ceteris paribus, tj. obdobnost věcí)?
- 3) Jak ÚS definoval nepravou mezeru v zákoně a jaké metody pro její vyplnění připouští?
- 4) Jak ÚS vymezil odpovědnost zákonodárce za „opomenutí“?
- 5) Zvolil ÚS subjektivní, či objektivní pojetí teleologie pro odůvodnění právního závěru o protiústavnosti posuzovaného ustanovení zákona o konkursu a vyrovnání?
- 6) Jakou úlohu sehrál v odůvodnění teleologický argument reductionis ad absurdum?
- 7) Najděte v odůvodnění další argumenty, o něž je tento teleologický úsudek opřen.

¹ Kühn, Z. Aplikace práva ve složitých případech. K úloze právních principů v judikatuře, s. 45.